

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/279/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714211223
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5714211223.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejštríka, v spore žalobcov v rade 1/ I. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. I. XXXX/XX, K. - U., v rade 2/ A. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. I. XX, K., oboch zastúpených spoločnosťou Advokátska kancelária Slamka & partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000 proti žalovanému TURIEC - AGRO s.r.o., so sídlom Turčiansky Ďur 34, IČO: 31 608 469, zastúpenému JUDr. Pavlom Gombíkom, advokátom so sídlom J. XX, K., o zaplatenie 4 997,76 eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 5C/218/2014-175 zo dňa 07. júna 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovia majú voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ sumu 4 997,76 eur a rozhodol, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ majú voči žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %.

2) Tak v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/107/2010, ako aj v prejednávanej veci, bol uplatňovaný nárok žalobcov na bezdôvodné obohatenie z dôvodu užívania pozemkov žalovaným bez právneho dôvodu, teda bez zmluvy o nájme. Jednalo sa o pozemky, ktoré sú zastavané poľnohospodárskymi stavbami vo vlastníctve žalovaného, ako aj časti príľahlých pozemkov. Rozsah užívania pozemkov medzi nimi sporný nebol. Užívaním pozemkov získal žalovaný majetkový prospech vo výške ekvivalentu, ktorý sa rovnal cene nájmu za sporné pozemky a tomuto bolo vyhovené. V prejednávanej veci súd následne vychádzajúc z judikovaného právneho názoru odvolacím súdom v totožnej veci s rozdielom iba obdobia, za ktoré bolo žiadané bezdôvodné obohatenie a postupoval v súlade s judikovaným záverom. Pre zabezpečenie právnej istoty strán sporu bolo dôvodné, aby súdy v rovnakých veciach postupovali rovnakým spôsobom, a tým bol predvídateľný spôsob ich rozhodovania a konečného rozhodnutia. Vychádzajúc z judikovaného názoru odvolacím súdom (v konaní 21C/107/2010) v tom zmysle, že na predmetné pozemky nie je možné vydať BPEJ, nakoľko ide o zastavanú plochu a nie je teda možné určiť výšku bezdôvodného obohatenia v súlade s § 10 ods. 1 zák. č. 504/2003 Z. z., ale podľa Vyhl. č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty, súd rozhodol tak, že priznal žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods.1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Poukázal na skutočnosť, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s predloženými judikátmi Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Prešove. Nevysporiadal sa ani so stanoviskom znalkyne Ing. Ivety Pohančeníkovej. Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia bolo potrebné postupovať podľa zákona č. 504/2003 Z.

z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov a o oceňovanie mal vykonať výlučne znalec z odboru poľnohospodárstvo. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4) Žalobcovia navrhli rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami a vyhodnotil všetky relevantné dôkazy, a to každý samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel takto k správnym skutkovým i právnym záverom. S takýmto postupom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožnil.

8) Odvolateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Prešove. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že nejde o „judikáty“ ako ich nazval odvolateľ, ale iba o súdne rozhodnutia odvolacích súdov. Súd pri rozhodovaní nie je v zásade viazaný rozhodnutiami iných súdov, no v zmysle čl. 2 ods. 1, 2 CSP musí byť naplnená právna istota strán konania. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

9) Pri realizácii práva vystupuje do popredia požiadavka, aby orgány pri aplikácii práva postupovali v obdobných situáciách rovnako, aby nedochádzalo k svojvôli.

10) Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06).

11) V danom prípade súd prvej inštancie správne postupoval, keď mal (v zmysle princípu právnej istoty) za to, že je nutné postupovať obdobne ako tomu bolo v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 21C/107/2010, kde išlo o rovnaké strany konania i predmet, no bezdôvodné obohatenie požadovali za skoršie obdobie. Pokiaľ by súd rozhodol rozdielne od tohto rozhodnutia, došlo by k porušeniu princípu právnej istoty (čo nepochybne rozdielna rozhodovacia činnosť v obdobnej veci, určite je).

12) Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

13) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobcovia mali v odvolacom konaní úspech, majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).